

Daardoor genoodzaakt Dordrecht te verlaten, vestigde hij zich te Rotterdam, waar meer vrijheid heerschte en waar hij zelfs tot schepen werd verkozen.

Dr. Daniël Jonctys' naam wordt nog steeds met eere genoemd, waar er sprake is van voorvechters voor ware beschaving en volksverlichting, van bestrijders van kinderachtig bijgeloof. Ook als dichter staat hij vrij hoog aangeschreven. Tegen het gebruik van pijniging om de beschuldigten tot bekentenis te brengen, schreef Johannes Graevius, rechtsgeleerde geworden, nadat hij als predikant wegens zijne Remonstrantsche gevoelens was ontslagen, *Tribunal reformatum*; Jonctys bewerkte dat boek onder den titel *De Pyn-bank wedersproken, en bematigt*. In zijne bestrijding van het geloof aan de macht van den duivel en het bestaan van tooverijen, sproken, tooverziekten en heksen volgt hij op onzen grooten landgenoot Johannes Wier. Terwijl Dr. Jonctys de tooverij beschouwde van het standpunt van den geneeskundige, bestreed de raadsheer Jacob van Heemskerk ze als rechtsgeleerde, tot eindelijk de groote duivelbanner Balthasar Bekker, eene halve eeuw later, door zijn *Betoverde wereld* een einde maakte aan zulk in zijn gevolgen zoo rampzalig bijgeloof.

Als Nederlandsch dichter, vooral als minnedichter, wordt Jonctys een eereplaats gegeven naast Broekhuizen en Joan Luyken.

Mr. Jacobus Scheltema schreef in zijn *Geschied- en letterkundig Mengelwerk*, III, 1823, eene vrij uitgebreide verhandeling over »Daniël Jonctys, beschouwd als schrijver en dichter»; ons rest dus alleen zijne mededeelingen aan te vullen en, waar dit mogelijk is, te verbeteren door hetgeen officiële stukken aan het licht brachten. Zijn roem als dichter moet op anderen grond berusten en van een ander standpunt be-